

Мое-то аро шапчище;
'Си-те момчина тозлуци,
Мое-то аро опинци;
'Си-те момчина шалвари,

Мое-то аро бечвища;
Очи-те му сѣ въ бочва-та,
Ржце-те му сѣ въ ношви-те.“

280.

Кога мама умираше,
А тя менѣ заржчеше,
Ниско либе да не любя,
Нито ниско, ни високо.
Азъ залюбихъ пусто либе,
Дедо харо кожухаро,
Шапка-та му три дни дълга,
Три дни дълга, день широка,
Педа човѣкъ, лакоть брада.
Азъ отидохъ въ градина-та,
Си го наидохъ въ латина-та,
Где сѣ бори сѣ мравунци-те;

Пусти мравки 'се отъ горе,
А либе-то 'се отъ долу.
Азъ го узехъ въ престилка-та,
Тѣ го турнахъ въ кѣщи въ кѣт-отъ;
Фъркна искра изгори го;
Азъ го турнахъ въ подводник-отъ,
Капна капка удави го;
Азъ го турнахъ на полица,
Захлупихъ го подъ паница;
Дойде мишка *) завлечи го,
Пратихъ котка **) довлечи го.

281.

Момче невѣста фалеше,
Имамъ невѣста работна,
На день си мишка тегнеше,
Въ неделя кжделя вретенце,
И во месец-отъ пасменце,
Во година-та платненце.
Тамъ дека мома предеше,
Тешка ѣ дремка нападна;

Буднала фурка въ пепел-отъ,
Дѣ легна мома, дѣ заспа.
Пуста-та фурка дренова,
Дури сѣ мома разбуди,
Пуста-та фурка никнала,
Родила дренки здреани.
Кога сѣ мома разбуди,
Здрели сѣ дренки назоба.

282.

Невѣста момче фалеше,
Имамъ момче работно,
На день бразда ораше,
Во неделя-та лехичка,
И въ месец-отъ погонче,

А въ година-та нивичка.
Тамъ дека момче ораше,
Пуста го дремка нападна,
Закачи рало стретъ нива.
Пусто-то рало крушево,

*) Глушецъ. **) Мачка.